



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Onuphrii Panvinii De Trivmpho Commentarius

Panvinio, Onofrio

Helmestadi[i], 1676

De Ovatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10300

berio cap: 11. Sed pauca admodum ejusmodi, exempla reperiuntur. Atque haec de Triumphis majoribus; nunc de *Ovatione* sive *Triumpho minori* differamus.

DE OVATIONE.

Ovatio
quid, &
unde di-
cta.

OVationem, quam *Dionysius* lib. v. & *Plutarchus* in *Marcello*, *minoris triumphis* genus esse, memoriae prodiderunt, ab *Ove* dictam putat *Plutarchus*, quam, qui hoc triumphis genere ornabantur, sacrificabant, quemadmodum, qui majorem triumphum agebant, taurum, in *Capitolium* venientes, immolabant. *Plutarchi* sententiam sequutus est *Servius Grammaticus*, in lib: iv. *Aeneidos*, super illud: *Sola fuga nautas comitabor ovantes*: Ubi ita ait: *Qui ovationem meretur, uno equo utitur, & a plebeis vel equitibus Romanis deducitur in Capitolium, & de ovibus sacrificat; unde & ovatio dicta. Qui autem triumphat, albis equis utitur quatuor, & Senatu praeeunte, in Capitolio de tauris sacrificat. Sextus autem Pompejus, Ovantes (inquit) latantes dicuntur ab eo clamore, quem faciunt redeuntes a pugna victores milites; geminata O littera. Quod idem etiam Dionysio placet, qui ait, quasi vero Romani εὐασμὸν Græcorum vocem, quæ clamorem significat, ovationis nomine voluerint interpretari. Erat autem ovatio minor (ut dixi) triumphus, qui agebatur, quum belli duces, rebus quidem prospere gestis, non tamen ita magnis, ut justo triumpho dignæ*

Ovatio
quando lo-
cum habet
bucrit

dignæ essent. Nam ex S. C. ovantes pedibus primum, deinde non curru, sed uno equo vecti, Urbem ingredi solebant. Differt autem Ovatio à triumpho ^{Quomodo differat à Triumpho.} (ut ait Dionysius lib: v.) quod qui ovans ingreditur, is nec curru vectus, nec sceptrum in manu tenens, nec trabeam, vel togam pictam aut aurei clavi vestem, (qui peculiaris Consulum amictus) indutus, pedibus urbem, exercitu præeunte, iniret. *Plutarchus* autem eundem nec quadrigis in vectum, nec laurea coronatum, nec tubis concinentibus, sed pedibus & calceis, myrtea redimitum, tibiis modulantibus, Urbem inisse tradit. Myrtea autem eos potius esse usos, quam (ut ait *Dionysius*) laurea, *Plutarcho* assentior, quod idem etiam traditum sit à *Plinio*, *Sexto Pompejo*, & *Gellio*. *Plinius* enim lib: xv. cap: xxix. *Triumphavit* (inquit) *de Sabinis Postumius Tubertus in Consulatu, qui primus omnium ovans, quod sine cruore remgesisset, myrto Veneris rictricis coronatus urbem ingressus est. Hæc postea ovantium fuit corona, excepto M. Crasso, qui de fugitivis, & Spartaco laurea coronatus incesit. Et Sext. Pompejus: Ovalis corona est Myrtea, quam habebant, qui ovantes introibant, quum bella non essent indicta, aut sine sanguine confecta. Idem & Gellius refert. Hoc autem triumphus genus primum anno CCLI. P. Postumio Tuberto II. & Agrippa Menenio Coss. institutum fuisse, ex *Lucinii Annalibus* docet *Dionysius* lib. v.*

Quando
coepit.

D

Cur

Cur autem hoc factum fuerit, non eandem causam *Dionysius* & *Plinius* afferunt. Hic enim, quia *Postumius* leviter, & sine cruore rem gesserat, ille ex prælio ante infelicissime facto: in quo plurimis ex suis amissis, parum abfuit, quin ipse cum cæteris in fuga caperetur. Pedibus autem, an equo vecti ovantes ingrederentur, magna quæstio esse videtur, de qua sic etiam scribit *Gellius* lib: v. cap: vi. Prætereundum non est, quod ad ovationem attinet, super quo dissentire veteres auctores scio, partim enim scripserunt, qui ovarer introire solitum equo vehente. Et *Sabinus Masurius* pedibus ingredi ovantes dicit, sequentibus eos non militibus, sed universo Senatu. Ita etiam *Dionysius* pedibus ingressos, *Livius*, & *Dio*, equo vectos intelligunt. Equidem ovantem ingredi, equo vehi *Dio* appellat, quum de Cæsare Dictatore, Antonio, Augusto, Druso, & Nerone loquitur. *Dionysius* vero pedestrem triumphum Ovationem vocat, dum de A. Manlio, anno CCXXC. ovante, disserit. Quam ego controversiam sic dirimi posse existimo, initio quidem ovantes pedibus, postea vero equo vectos, Urbem ingredi consuevisse. Ovandi autem, & non triumphandi has causas lib: v. cap: vi. affert *Gellius*: Quum aut bella non rite indicta, neque cum justo hoste gesta sunt, aut quum hostium nomen humile, aut non idoneum est, ut servorum, piratarumque; aut deditione repente facta

Ovandi
quæ fue-
runt causa.

facta, sine pulvere, (ut dici solet) incruentaque victoria obvenit. Cui facilitati aptam esse Veneris frondem crediderunt, quod non Martius, sed quasi Veneris triumphus quidam foret. Hanc myrteam coronam *M. Crassus* bello fugitivorum confecto, quum ovans rediret, insolenter aspernatus est, Senatusque Consultum faciendum per gratiam curavit; ut lauro, non myrto, coronaretur. Adjicit *Plutarchus*, cum verbis, & comitate res cum hostibus transacta, & bene gesta esset, tum ut ovantes inirent, fuisse permissum. His adde, aut ob inducias factas, aut quum in aliena Provincia, aut alienis auspiciis, aut quum sine magistratu res gesta esset, ut de *A. Manlio* apud *Dionysium* anno ccxxc. de *C. Nerone* apud *Livium*; de *Valerio Falcone*, apud *Verrium Flaccum*, & de *M. Marcello*, apud *Valerium & Livium*, factum refertur. Illud etiam animadversione dignum est, quod *Massurius Sabinus* apud *Plinium* lib: xv. cap: xxix. scriptum reliquit, eos qui curru triumphabant, aliquando myrtea corona usos fuisse. *M.* etiam *Valerius Volusus*, vir triumphalis, duabus coronis utebatur, laurea & myrtea. Hæc autem sunt, quæ de Ovatione hinc inde collecta, in unum congregavi, cujus usus potissimum Romæ usque ad *Neronis Imp.* tempora mansit. Haud enim facile, si ab uno aut altero recesseris, ullum post *Neronem* inveneris, qui urbem ovans inierit.

Corona
myrtea
ovantium
propria,